

Sag 236/86

Dillinger Hüttenwerke AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Annullationssøgsmål i henhold til EKSF-Traktatens artikel 33 — stål —
tildeling af supplerende referencemængder
til en konkurrent«

Retsmøderapport	3763
Forslag til afgørelse fra generaladvokat Marco Darmon, fremsat den 19. april 1988	3774
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. juli 1988	3780

Sammendrag af dom

- 1. Annullationssøgsmål — sag anlagt af en virksomhed til prøvelse af en individuel EKSF-beslutning som virksomheden ikke er adressat for — beslutningen giver konkurrenter fordele (EKSF-Traktaten, art. 33, stk. 2)*
- 2. Annullationssøgsmål — frister — fristens begyndelsestidspunkt — retsakt hverken offentliggjort eller meddelt sagsøgeren — nøjagtigt kendskab til indhold og begrundelse — pligt til ved kundskab om retsaktens eksistens at begære dens fuldstændige ordlyd meddelt inden for en rimelig frist (EKSF-Traktaten, art. 33, stk. 3)*
- 3. EKSF — produktion — ordning for produktions- og leveringskvoter for stål — beregning af referenceproduktioner og referencemængder i tilfælde af virksomhedskoncentration — tilpasning — tildeling af supplerende referencer for at ansøre til lukning af anlæg — ingen hjemmel i den generelle beslutning nr. 3485/85 (den generelle beslutning nr. 3485/85, art. 13)*

1. En virksomhed er berørt af en individuel beslutning fra Kommissionen i EKSF-Traktatens artikel 33, stk. 2's forstand, når en eller flere andre med den konkurrerende virksomheder opnår fordele ved beslutningen.

En virksomhed, der kun fremstiller produkter i én produktgruppe, er efter Fællesskabets ordning for produktions- og leveringskvoter vedrørende stål berørt af en beslutning fra Kommissionen, hvorved en konkurrerende virksomhed tildeles supplerende referencer for produkter i samme produktgruppe.

2. I tilfælde, hvor en retsakt hverken er offentliggjort eller meddelt, skal den, som er bekendt med, at retsaktens berører ham, selv inden for en rimelig frist begære retsaktens fuldstændige ordlyd meddelt. Med denne begrænsning løber søgsmålsfristen først fra det tidspunkt, da den berørte tredjemand erhverver et så nøjagtigt kendskab til retsaktens indhold og begrundelse, at han kan gøre brug af sin søgsmålsret.
3. Ved virksomhedskoncentrationer, opdeling af sammensluttede virksomheder og oprettelse af uafhængige virksomheder

har Kommissionen efter artikel 13, nr. 4, i den generelle beslutning nr. 3485/85 beføjelse til at foretage de fornødne tilpasninger af referenceproduktioner og -mængder, dvs. til at ændre resultatet af de allerede foretagne beregninger, når den tildeler nye referencer i henhold til hovedreglerne i artikel 13, nr. 1-3. Hverken af denne bestemmelses ordlyd eller den generelle beslutningsbetragtning er det imidlertid muligt at udlede, efter hvilke kriterier, det skal bedømmes, hvornår der er grundlag for at foretage de »nødvendige« tilpasninger. Man må derfor henholde sig til kvoteordningens formål, som er at sikre, at de produktionsindskrænkninger, som er nødvendige på grund af krisen i jern- og stålindustrien, fordeles mest rimeligt mellem samtlige virksomheder. De tilpasninger, som Kommissionen kan foretage i medfør af artikel 13, nr. 4, kan derfor kun anses for nødvendige, såfremt en anvendelse af hovedreglerne fører til urimelige resultater. Følgelig indeholder artikel 13, nr. 4, ikke hjemmel til at iværksætte foranstaltninger i form af tildeling af supplerende referencer for at ansøre til lukning af et anlæg.

Selv om Kommissionen ikke er udelukket fra, som led i sit ansvar for overvindelse af krisen inden for jern- og stålindustrien, at følge en politik, der ansporer de erhvervsdrivende til at foretage omstruktureringer — i givet fald ved at tildele supplerende referencemængder som belønning for lukning af anlæg, der medfører kapacitetsnedskæringer — må dette ikke ske ved individuelle beslutninger, som ikke har fornøden hjemmel i den generelle beslutning, der er gældende på området.